

PODPALENIE (1) *sb n*

G sg podpál(e)niã.

Sł stp brak, Cn s.v. podpalanie, Linde XVIII w. s.v. podpał.

Zapalenie ognia; succensio Cn [czego]: [Za Trczine do podpalienia baliow. RejestrBudGal 57.]

a. *Wzniecenie pożaru: [król Genzeryk] Rzym opánował: y on dni 14. plądrował: choćiaż fię od podpalenia iego [...] pohámował. CzechEp 378.*

Synonim: podniat.

Cf **PODPALIĆ**

KWysz